

Babiczky Tibor

A KISSZÉPALMAI VADÁSZHÁZBAN

*A tölgyek imbolyognak.
Messze még a holnap.
És ki tudja, eljön-e?
Nincs arca most a holdnak.*

*Elbújnak mind az őzek.
Fals hangok kergetőznek.
Vigyázzban várják a fák
parancsszavát az ősznek.*

*Itt ülök. Nincsen arcom.
Nincs múlt, mi fogva tartson.
Nincs vágy, hogy tudjam: élek.
Se békém nincs, se harcom.*

*Eljön-e még a holnap?
A fák tavaszt szagolnak.
Sötétül. Havazni kezd.
Nem marad meg. Elolvad.*